

partem, quae rebus prudenter gerendis continetur. Clarissimus WILKINS vertit, *good conduct*, quod nimis humile esse ac ieiunum post magnifica illa, quae priore versus hemistichio cumulantur, nemo est qui non videat. At multo gravius est hoc alterum. Sunt frequentissimae versuum clausulae: इति मे मतिः । vel इति मतिर्मम । sed particula इति nullo modo ab iis abesse potest. Lenissima quidem est nostra coniectura, quippe quae unico *repha* expuncto et liquida dentali in cerebralem conversa absolvitur; attamen sententiae structuram prorsus mutat. Synaloephe enim et litterarum coniunctione sublata haec habemus:

तत्र श्रीः विजयः भूतिः ध्रुवाणि । इति मतिः मम ॥

Adiectivum plurali numero positum, quoniam ad plura, neutro, quoniam ad substantiva diversi generis, masculina et feminina refertur. Huius usus exempla habemus in carmine nostro, XIV, 12 et 13: Similiter RAMAY. I, cap. 50, sl. 15.

सोऽमर्षस्तच्च मे ज्ञानं तत् तपः स च निश्चयः ।
नष्टान्येकपदे चेद् सर्वथा किमपि स्त्रियां ॥

Et RAMAY. II, cap. 10, sl. 29.

सत्यं दानं तपस्त्यागो मित्रता शौचमार्जवं ।
विद्या च गुरुशुश्रूषा ध्रुवाण्येतानि राधवे ॥

Quo exemplo egregie nostra coniectura firmatur, utpote in quo idem istud adiectivum, de quo nunc agitur, substantivis diversi generis neutro pluralis numeri cum emphasi quadam subiunctum videmus. Sic igitur verte ultimum Bhagavad-gîtae distichon: